

תת"ע 8656/06/16 - מדינת ישראל נגד דן יעקב דוד דן יעקב דוד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 8656-06-16 מדינת ישראל נ' דן יעקב דוד
תיק חיצוני: 50250776635

בפני כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים דן יעקב דוד דן יעקב דוד

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם בגין ביצוע עבירה של נהיגה בשכרות בכמות של 355 מ"ג אלכוהול . על הנאשם הוטלו העונשים הבאים: 24 חודשי פסילה, קנס בסך 2500 ₪ ופסילה על תנאי 4 חודשים למשך 3 שנים..

התביעה מתנגדת לבקשה.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין : קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין כאשר התנאים אינם מצטברים (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא, כבוד השופטת אור)

בנוגע לאי התייצבות לדיון, אציין כי מועד הדיון נקבע בנוכחות הנאשם. הנאשם טוען כי לא התייצב לדיון כי התבלבל במועד. בר"ע 418/85 "פרץ רוקינשטיין נ' מ.י." קבע כבוד השופט שמגר :

"...משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו...יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט אין לו להלין אלא על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת לב או של הרשלנות וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האיכפתיות"

בע"פ 70050/99 "חרובי פארס נ' מ.י." קבע כב' השופט מודריק :

"אין לי ספק כי לעיתים מתרחשות תקלות וטעויות שונות אצל נאשמים במשפטי התעבורה ובעטים אין הם מגיעים למשפט. נדמה לי שאין ברירה אלא לקבל בקשות לביטול המשפטים להוציא נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם אי המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי."

רע"פ 1644/12 "זיאד מחאגנה נ' מ"י", הש' א. רובינשטיין, 7.3.12. שכחה או טעות משרדית אינה עילה לביטול פס"ד שניתן בהעדר.

רע"פ 3293/12 "רפי יששכר נ' מ"י", קבע כב' הש' א. רובינשטיין, כי טיעונו של המבקש כי "מועד הדיון ברח לו מהראש" אינה מהווה סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות.

לאחר שבחנתי את טענת הנאשם והפסיקה המחייבת הנני דוחה את טענת הנאשם וקובעת כי אין סיבה מוצדקת לאי התייצבות.

בנוגע לעיוות דין טוען ב"כ הנאשם כי לעונש פסילה של שנתיים, שלאור כמות האלכוהול שנמדדה מגיעים הצדדים להסדר טיעון, לקיומה של הצעת חוק , שיש לנהל תיקי שכרות בנוכחות הנאשם שהנאשם עבר את מבחני ביצוע בהצלחה, כמו כן טוען לפגמים בחומר הראיות אם כי לא פירט.

כבוד השופט שיף ב ע"פ (חי) 2119/02 "כהן עופר נ' מ.י." קבע:

"ברור כי הגדרת "עיוות דין" בסעיף 130(ח) אינה כוללת בחובה מקרים בהם ניהול משפט הוכחות לכשלעצמו עשוי להביא לזיכויו של המערער...אין זה סביר להניח, כי בכל מקרה שבו תיטען טענה, כי למערער הגנה טובה לגופו של עניין, תינתן לו תוך שימוש בטענה של "עיוות דין", הזכות לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע. פרשנות כזו משמעותה, כי אף שהמחוקק ראה נאשם כזה, כמודה בעובדות המיוחדות לו בכתב האישום, מאפשר לו בית המשפט באמצעות דיון מקיף בראיות, לחזור בו למעשה מהודאתו. פרשנות כזו היתה מסכלת את מטרת המחוקק, שכן משמעותה היא, כי כל מי שאפשר שיש לו הגנה טובה, יכול שלא להופיע לשיבות בית המשפט, ומאוחר יותר לאחר הרשעתו, יוכל לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע.

שונה המצב, במקרים בהם על פניו נראה כי לנאשם הגנה טובה. למשל כשכתב האישום אינו מגלה עבירה או כשמדו"ח השוטר עולה כי הנאשם לא עבר כל עבירה. במקרים כאלו, אפשר שתתקבל טענת "עיוות הדין" שתביא לביטול ההרשעה ולקיומו של הדיון מחדש."

כמו כן להלן סקירה של פסקי דין המתייחסים לשפיטה בהעדר בתיקי שכרות:

רע"פ 222/13 "מחמוד נ' מ"י", (הש' ח. מלצר, 17.1.13):

הוגש כתב אישום המייחס לנאשם נהיגה בשכרות. ביה"מ העליון דחה את הבקשה כי המבקש לא הראה סיבה מוצדקת להיעדרותו מהדיון או חשש לעיוות דין.

כמו כן ראה

רע"פ 3507/11 "ימין נ' מ"י" הש' ס. ג'ובראן, 30.6.11.

רע"פ 4047/11 "לייני נ' מ"י" הש' ס. ג'ובראן, 4.7.11.

רע"פ 4955/11 "קיסניק נ' מ"י", הש' ס. ג'ובראן, 14.7.11.

רע"פ 8322/11 "יעקב בן טוב נ' מ"י", הש' ס. ג'ובראן, 15.12.11.

רע"פ 9320/11 "יוסף מחיסין נ' מ"י", הש' א. רובינשטיין, 24.1.12.

רע"פ 9183/11 "הרש מנדל הסנפרץ נ' מ"י", הש' ס. ג'ובראן, 7.2.12.

רע"פ 4340/12 "יצחק איבגי נ' מ"י", הש' מ. נאור, 3.6.12.

עוד אוסיף כי ב"כ הנאשם לא התייחס ספציפי לפגמים בראיות, הנאשם הועמד לדין בגין עבירת שכרות על פי בדיקת הנשיפה ולא על פי מבחני ביצוע. עונש הפסילה שהוטל על הנאשם עומד ברף הנמוך של פסילת המינימום שקבע המחוקק.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני קובעת כי הנאשם לא הצביע על עיוות דין.

על כן הנני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.